

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 28 maja 2015 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził solidarnie od Przedsiębiorstwa Produkcyjnego, Handlowego i Usługowego Piekarni (...) Spółki Jawnej, A. W. i J. W. na rzecz Skarbu Państwa – Starosty (...) kwotę 8.084 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.200 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu oraz oddalił powództwo w pozostałej części.

Sąd Rejonowy dokonał następujących ustaleń faktycznych:

W dniu 28 maja 2012 roku Starosta (...) zawarł z pozwaną spółką umowę nr (...) o refundację z Funduszu Pracy kosztów doposażenia dwóch stanowisk pracy dla skierowanego bezrobotnego, zgodnie z którą to umową pozwany otrzymał kwotę 40 000 złotych na wyposażenie dwóch stanowisk pracy.

W umowie tej pozwana spółka zobowiązała się do zwrotu w terminie 30 dni od otrzymania wezwania od Starosty refundacji w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia na utworzonych stanowiskach pracy skierowanych bezrobotnych, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia otrzymania refundacji w przypadku, między innymi, naruszenia warunków umowy, niezatrudnienia na wyposażonych stanowiskach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanych bezrobotnych przez okres co najmniej 24 miesiące z wynagrodzeniem w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę lub nieutrzymania przez okres co najmniej 24 miesiące stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją.

W dniu 25 czerwca 2012 roku Powiatowy Urząd Pracy w Z. wydał dyspozycję wypłaty nr WnDop/12/003/1 kwoty 40 000 złotych na rzecz pozwanej spółki.

W maju i czerwcu 2014 roku powód zwracał się do pozwanych o przedstawienie zaległych list plac z pokwitowaniem odbioru wynagrodzenia osób zatrudnionych na utworzonych stanowiskach pracy za okres od stycznia 2014 roku do marca 2014 roku.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2014 roku, doręczonym pozwany w dniu 12 sierpnia 2014 roku, Starosta (...) Powiatowy Urząd Pracy wezwał pozwanych do zwrotu refundacji w kwocie 8 084 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia uch uzyskania do dnia zapłaty.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, iż w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki dla wydania wyroku zaocznego. Sąd Rejonowy w oparciu o art. 46 ust 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. poz. 69, nr 415 ze zm.) zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 8.084 złotych.

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 k.c. Stosując wykładnię celowościową uznał, iż powodowi należą się odsetki ustawowe na zasadach ogólnych, zaś w zakresie określającym termin płatności odsetek treść umowy łączącej strony jako sprzeczna z ustawą jest nieważna. Tym samym sąd I instancji uznał, iż pozwani otrzymali wezwanie do zwrotu refundacji w dniu 12 sierpnia 2014 roku, zaś zgodnie z umową termin do zapłaty został określony na 30 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty. Z powyższych względów Sąd Rejonowy zasądził odsetki ustawowe od dochodzonej kwoty od dnia 12 września 2014 roku do dnia zapłaty, oddalając jednocześnie powództwo w zakresie odsetek liczonych od dnia 25 czerwca 2012 roku.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją powód w zakresie punktu drugiego, co do kwoty 2.329 złotych z tytułu odsetek ustawowych naliczonych od dnia 25 czerwca 2012 roku do dnia 11 września 2014 roku.

Skarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to:

a) art. 481 k.c. poprzez jego bezpodstawne zastosowanie i zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 12 września 2014 roku, przy uznaniu, że od tej daty odsetki ustawowe są wymagalne, a tym samym bezzasadne oddalenie powództwa w zakresie odsetek za okres od 25 czerwca 2012 roku do 11 września 2014 roku;

b) art. 46 ust. 2. w zw. z ust. 6. ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. poz. 69, nr 415 ze zm.) oraz § 4 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 kwietnia 2012 roku w sprawie dokonywania z funduszu pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2012 r., poz. 457), tj. przepisów szczególnych dotyczących obowiązku zwrotu odsetek ustawowych od dnia udzielenia wsparcia, poprzez błędne ich niezastosowanie i uznanie, iż w przypadku przedmiotowej umowy zastosowanie znajduje przepis ogólny – art. 481 k.c..

Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w części dotyczącej odsetek ustawowych za okres od dnia 25 czerwca 2012 roku do 11 września 2014 roku i zasądzenie z tego tytułu na rzecz powoda solidarnie od pozwanych kwoty 2.329,30 złotych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Dodatkowo skarżący wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 16 listopada 2015 roku pełnomocnik powoda sprecyzował wniosek apelacji w ten sposób, że wniósł o zasądzenie kwoty z punktu pierwszego wyroku Sądu Rejonowego w Zgierzu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2012 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i jako taka prowadzić musi do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

W pełni rację ma skarżący wskazując, iż Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia prawa materialnego orzekając o odsetkach na podstawie regulacji kodeksowej zawartej w art. 481 k.c., podczas gdy kwestia ta regulowana jest przez przepisy szczególne.

Jak wynika wprost z treści § 4 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 kwietnia 2012 roku w sprawie dokonywania z funduszu pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2012r., poz. 457), wydanego na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. poz. 69, nr 415 ze zm.), umowa o refundację powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie podmiotu, przedszkola, szkoły lub producenta rolnego do zwrotu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji w przypadku naruszeń warunków umowy.

Powyższe rozporządzenie w przytoczonym brzmieniu obowiązywało w dacie zawarcia umowy pomiędzy stronami postępowania, zatem postanowienia umowy w zakresie odsetek nie są niezgodne z przepisami prawa, lecz przeciwnie – § 2 ust. 1 pkt 4 umowy o refundację zawartej między stronami stanowi literalne powtórzenie treści rozporządzenia. Tym samym należy w pełni podzielić stanowisko skarżącego, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo uznał wyżej wymienione postanowienia umowy zawartej przez strony za niezgodne z przepisami prawa. Z powyższego wynika, iż odsetki ustawowe od kwoty 8.084 złotych winny być naliczane już od dnia otrzymania dofinansowania, to jest od dnia 25 czerwca 2012 roku.

W świetle wyżej przytoczonych argumentów na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym w ten sposób, że początkowy termin biegu odsetek ustawowych ustalił na dzień 25 czerwca 2012 roku.

O kosztach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zaś wynagrodzenie pełnomocnika powoda Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.).